

gjennemskjærer derimod en Strækning af mellem 22 og 24 Meil. 22 à 24 Meil er det sandsynligt, at den vil blive; der er Ingen her, der kan sige, om den vil blive længere end 24 Meil, idet Terrainet nemlig ikke paa den Maade er afføgt, at man absolut skulde kunne paavise Banens Distance. Efter de sagkyndige Mænds foreløbige Opgivende, som jeg har at støtte mig til, skal jeg vedblive min Paastand, at man maa antage dens Strækning mellem 22 og 24 Meil.

Det sees altsaa, at der vil komme en meget større Landstrækning tilgode ved Banen fra Viborg til Struer, og efter hvad jeg har kunnet skjønne af de Oplysninger, jeg har modtaget fra Forskjellige, har det allerede viist sig, at denne Bane finder meget mere Anerkjendelse hos de Mænd, der ere nogle bekendte med Vestjyllands Forhold. See vi dernæst hen til, hvad Beføstningen ved denne Bane vil være, da er den ligeledes efter Naabørføl med sagkyndige Mænd anslaaet til 80,000 Rd. pr. Meil. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det er en meget rigelig Ansættelse efter disse Mænds Skjøn; men desuagtet vil denne Bane dog koste omtrent 700,000 Rd. mindre at anlægge end Banestykket fra Viborg til Struer; ikke at tale om Forskjellen i Driftskostbarheden, thi der er det viist indlysende for Enhver, at den Drift, som nødbendigviis maa vedligeholdes paa Hestbanen ned ad Bestkysten, ikke vil kunne naae til det halve Beløb aarlig af det, som Banestrækningens Drift fra Viborg til Struer vil koste. Dette Forslag har saaledes efter min Mening den Fordeel, at det kommer meget større Landstrækninger tilgode, og at det er langt billigere end det, i hvis Sted det skal træde; det letter Bestkystens Forbindelse med Syden og med Østen, det sætter Bestjylland i Forbindelse med Struer og altsaa ogsaa med det nordlige Jylland; denne Bane vil desuden fra denne Egn af kunne modtage megen Næring for sin Drift, ligesom ogsaa denne Landsdeel vil derigjennem kunne med større Lethed faae mange af de svære Produkter, som den ellers har ondt ved at skaffe sig, jeg tænker nemlig paa Trælast og andre flige Varer, som man over Struer vil kunne faae med langt større Lethed, end nu er Tilfældet. Jeg skal ikke nu indlade mig paa at tale om det Øvrige af Forslaget,

der er det ærede Thing saa vel bekendt og saa vel gennemtersket her i Thinget, at jeg knap troer, at der skal kunne siges noget Nyt derom, og jeg anseer det for Tidsspilde at berøre det videre. Der er kun eet Punkt, som jeg skal tillade mig noget nærmere at omtale, og det er den praktiske Betydning af at stemme for det Forslag, som her foreligger. Det er høist sandsynligt, at den ærede Minister, som allerede ved anden Behandling har udtalt sig saa lidet tilfredsstillende for dem, som ønskede det ligende, da forelagte Forslag fremmet, igjen vil udtale sig derimod; jeg har imidlertid den Overbeviisning, at vi her, isærbeleshed paa det fremrykkede Stadium, hvorpaa vi nu i denne Session staae, bør stemme saaledes, som vi antage for at være det Nyttigste for Landet, uanset, hvad den ærede Minister kan udtale desangaaende. Dersom der her bliver vedtaget et Forslag som det foreliggende, da vil det i alt Fald i Fremtiden være en god Støtte for dem, som ville arbejde paa at indføre et saadant Jernbanesystem som det, der indeholdes deri, og dersom det skulde faae en Tilslutning i det andet Thing, hvormed jeg har et ikke saa ringe Haab, da troer jeg, at det kunde hændes sig, at Regjeringen kunde tage i Betænkning at lægge det tilside. Jeg vil desuden gjøre opmærksom paa, at dersom vi saaledes lade os standse paa den Vej, som vi ansee for at være den rette, af et Udsagn paa et saa tidligt Stadium fra Ministeriets Side, saa vilde vi under et Ministerium, der ikke ønskede Forandringer, som vilde have, at Alt skulde blive ved det Gamle, og som holdt paa, hvad der engang var vedtaget, selv om det senere viste sig at være temmelig ufordeelagtigt, aldrig kunne komme videre, og jeg vil sige, at vi efter min Overbeviisning vilde forsumme en Pligt, hvis vi havde en anden Overbeviisning end den, Regjeringen vilde støtte. Lad os dog huske paa, hvorledes Ministerier veerle; lad os huske paa, hvad der stete for kort Tid siden, lad os tænke paa, hvilken Forandring det har fremkaldt i vor Stilling, og lad os derfor tænke os, at der kan skee Forandringer i Fremtiden, da det ikke seer ud til, at Ministerier nutilbogs have den fasteste Grundvold at staae paa, og derfor spørger jeg: Er det ikke langt